

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

20 במרס 2017

1126

כ"ב באדר התשע"ז

עמוד

הצעת חוק תיירות מרפא, התשע"ז-2017 1000

הצעת חוק תיירות מרפא, התשע"ז-2017

פרק א': הגדרות

1. בחוק זה – הגדרות

דבריו הסבר

- (1) הסדרת רישומם של סוכני תיירות המרפא (פרק ב') סוכני תיירות מרפא הם גורם עסקי המקשר בין מוסדות רפואיים בישראל לתיירי מרפא, בהתאם למידע הרפואי המתקבל מתייר המרפא. רוח היזמות שמביאים הסוכנים לענף תורמת לפיתוחו ולהבטחת המשך פעילות תיירות המרפא בישראל.
- בבסיס להסדרת עיסוקם של סוכני תיירות המרפא, מוצע להקים מרשם לסוכני תיירות מרפא ולקבוע את נאני הסף למבקשים להירשם בו. המודל המוצע מחייב רישום של כל מי שמבצע פעולות שעניינן תיווך בין מוסד רפואי לתייר מרפא לעניין מתן טיפול רפואי לתייר מרפא במוסד רפואי בישראל (להלן – תיווך לעניין תיירות מרפא) או התקשרות עם מוסד רפואי לשם איתור תיירי מרפא;
- (2) קביעת נורמות לפעילותם של סוכני תיירות מרפא (פרק ג')

סוכני תיירות מרפא מופקדים על שמירת האינטרסים של תיירי המרפא. הם גם הגורם שמייצג בעבור תייר המרפא את פניה של מערכת הרפואה בישראל, טרם הגעתו ארצה. יש להביא בחשבון כי סוכני תיירות מרפא באים במגע עם מטופלים שהם אזרחים זרים ואינם מתמצאים במערכת הרפואה בישראל ובאפשרויות העומדות לפניהם לקבלת טיפול. נוסף על כך, במקרים רבים תיירי המרפא סובלים ממחלות קשות ומגיעים לישראל כמוצא רפואי אחרון ולאחר שטיפולים אחרים נכשלו. במקרים מסוג זה החולה יהיה מוכן לשלם כמעט כל מחיר בעבור הסיכוי להחלים. מצב זה של חוסר איוון ביחסי הכוחות בין הסוכן לתייר המרפא מעלה חשש לפעילות שאינה עולה בקנה אחד עם האינטרסים של תייר המרפא, שעלולה להביא לפגיעה כלכלית ואף בריאותית בתייר.

לאור זאת, קיימת חשיבות רבה בקביעת נורמות לפעילותם של סוכני תיירות מרפא.

מוצע להטיל חובות על סוכני תיירות רפואית כמפורט להלן:

- חובת הגינות ונאמנות הן כלפי המטופל והן כלפי המוסד הרפואי שבו מתבקש הטיפול, וחובה למסור מידע לתייר המרפא (סעיף 9 להצעת החוק);
- שמירה על סודיות רפואית (סעיף 10 להצעת החוק);
- ביצוע הזמנה בכתב – החתמת המטופל על הצעת המחיר המקורית שנשלחה אליו מהמוסד הרפואי כדי להבטיח כי התייר מקבל מידע גלוי ומלא הנחוץ לו לשם קבלת הסכמה מדעת עוד לפני הגעתו לטיפול הרפואי

כללי בעשורים האחרונים גדל באופן ניכר מספר האנשים הבוחרים לצאת מגבולות מדינתם כדי לקבל טיפול רפואי במדינה אחרת (להלן – תיירות מרפא) ומגמה זו הפכה לתופעה כלל עולמית.

בישראל תחום תיירות המרפא התפתח במהלך השנים בהתאם ליוזמות של בתי חולים וגורמים עסקיים שונים בלי שגובשה מדיניות ממשלתית ברורה בנושא. לפיכך מצבו של ענף תיירות המרפא בישראל כיום אינו מיטבי מנקודת ראות כלל מערכתית וכך גם השפעותיו על מערכת הבריאות ועל המטופלים הישראלים.

מטרת הצעת חוק זו היא להסדיר את תחום תיירות המרפא בישראל על פי שלושה עקרונות מרכזיים כפי שיפורט להלן, אשר בבסיסם התפיסה כי למדינה יש התחייבות מוסרית להעניק טיפול רפואי, בראש ובראשונה, לאזרחי המדינה והכרה בכך שלמערכת הבריאות הציבורית בישראל צרכים תקציביים משמעותיים שאף צפויים לגדול בעתיד.

העקרונות הבאים לידי ביטוי בהצעת חוק זו הם:

(1) שמירה על המטופל הישראלי: קיום פעילות של תיירות מרפא בישראל צפוי להשליך על איכות הטיפול הרפואי המוענק לחולה הישראלי במסגרת מערכת הבריאות הציבורית, ועל זמינותו. הצעת החוק נועדה למנוע פגיעה בטיפול המוענק למטופלים ישראלים כתוצאה מתיירות מרפא ואף לשפרו במידת האפשר;

(2) חיזוק מערכת הבריאות הציבורית: הצעת החוק מבקשת להבטיח כי ההכנסות מפעילות תיירות מרפא יופנו לטובת השקעה במערכת הבריאות הציבורית, ובפרט לטובת השקעה בתשתיות, טכנולוגיות חדשות והגדלת זמינות כוח האדם במערכת הבריאות הציבורית;

(3) הבטחת טיפול מקצועי ואתי לתייר המרפא: יש כמה מחסומים וקשיים שאתם נאלץ להתמודד תייר המרפא טיפול רפואי במוסד רפואי בישראל (להלן – תייר מרפא) מול ספקי השירותים השונים שאתם הוא מתקשר לצורך קבלת הטיפול הרפואי. קשיים אלה נובעים מחוסר הכרת השפה ומערכת הבריאות המקומית ועלולים להביא לפגיעה כלכלית בתייר המרפא ואף לפגיעה באיכות הטיפול הרפואי שהוא מקבל בישראל. בעקבות זאת מוצע לקבוע כללים שיבטיחו לתייר המרפא קבלת טיפול רפואי מקצועי והגון, ויסייעו להתפתחותו של הענף לאורך זמן.

על פי המוצע, הסדרת תחום תיירות המרפא בישראל, בהתאם לעקרונות האמורים, תיעשה באמצעות חלוקת ההסדר המוצע לכמה עניינים:

"אשרת תייר" – אשרה ורשיון לישיבת מעבר לפי סעיף 2(א)(1) לחוק הכניסה לישראל או אשרה ורשיון לישיבת ביקור מסוג ב/2 לפי תקנה 5(ב) לתקנות הכניסה לישראל;
 "בית חולים" – כמשמעותו בסעיף 24 לפקודת בריאות העם;
 "בית חולים בבעלות ממשלתית" – לרבות פעילות המתבצעת בו בידי תאגיד בריאות;
 "בעל שליטה" – כל אחד מאלה: מנהל, עובד אחראי בגוף, או כל מי שיש לו חלק העולה על 5% בהון או בזכות לקבל רווחים של אותו גוף;
 "חוק הכניסה לישראל" – חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952;
 "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977;
 "חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996 – חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996;
 "טיפול רפואי", "מטופל", "מטפל" – כהגדרתם בחוק זכויות החולה;
 "מוסד רפואי" – מוסד רפואי ציבורי או מוסד רפואי פרטי;
 "מוסד רפואי פרטי" – בית חולים או מרפאה שאינם מוסד רפואי ציבורי;
 "מוסד רפואי ציבורי" – כל אחד מאלה:

(1) בית חולים בבעלות ממשלתית או מרפאה בבעלות ממשלתית;

ד ב ר י ה ס ב ר

הישראלי. לשם כך מוצעים צעדים שיגבירו את השקיפות של הפעילות הכלכלית בבית החולים שמקורה בתיירות מרפא וכך יאפשרו מעקב אחר הכנסות בית החולים מפעילות זו ואופן השימוש בהן.

בין חובותיו של מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא משולבות חובותיו כלפי המטופל הישראלי והבטחת השמירה על איכות הטיפול הרפואי שניתן לו ועל זמינותו וחובותיו כלפי תייר המרפא.

(4) הוראות לעניין הטלת אמצעי משמעת כלפי סוכני תיירות מרפא (פרק ה');
 (5) סמכות המנהל למחוק או להתלות רישום של סוכן תיירות מרפא ולתת הוראה למוסד רפואי, (פרק ו');
 (6) הוראות לעניין מפקחים וסמכויות פיקוח (פרק ז');
 (7) עונשין (פרק ח');
 (8) הטלת עיצומים כספיים על מוסדות רפואיים (פרק ט');
 (9) הוראות שונות הדרושות לשם יישום החוק (פרק י').

סעיף 1 מוצע להגדיר את המונחים שנעשה בהם שימוש בחוק המוצע.

כך, בין השאר, מוצע להגדיר "תייר" כמי שכניסתו לישראל טעונה קבלת אשרת תייר או שהוא פטור מקבלת אשרה כאמור לפי סעיף 17 לחוק הכניסה לישראל, התשל"ד-1974, ו"תייר מרפא" הוא תייר המקבל או מבקש לקבל טיפול רפואי בישראל.

"אשרת תייר" היא, לפי המוצע, אשרה ורשיון לישיבת מעבר לפי סעיף 2(א)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952, או אשרה ורשיון לישיבת ביקור מסוג ב/2 לפי תקנה 5(ב) לתקנות הכניסה לישראל, התשל"ד-1974.

ולעתים עוד לפני שעזב את מדינתו ונכנס לישראל לצורך קבלת הטיפול הרפואי (סעיף 11 להצעת החוק);

– גילוי עניין אישי שיש לסוכן במוסד רפואי מסוים (סעיף 12 להצעת החוק);

– איסור על התניית תיווך לעניין תיירות מרפא ברכישת שירותים נוספים, כדי להבטיח אוטונומיה למטופל ושקיפות (סעיף 13 להצעת החוק);

– איסור על יצירת קשר עם רופאים שלא דרך גורם שנקבע על ידי ההנהלה (סעיף 14 להצעת החוק);

חובת זיהוי באמצעות תג בעת שהייה במוסד רפואי במסגרת התפקיד (סעיף 15 להצעת החוק).

(3) חובות מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא (פרק ד')

מוצע כי מוסדות רפואיים המבקשים לטפל בתיירי מרפא יידרשו לעמוד בתנאים מסוימים ובכללים הנוגעים לאופן ביצוע תיירות המרפא. זאת, כדי להשיג כמה מטרות:

– מטרה אחת היא כי פעילות תיירות המרפא לא תביא לפגיעה באיכות הטיפול הרפואי הניתן למטופל הישראלי. כדי להבטיח זאת, מוצע לאפשר למשרד הבריאות להגביל את בתי חולים בקליטת תיירי מרפא אם הדבר עלול לפגוע בזמינות הטיפול לחולה הישראלי. זאת, בהתבסס על נתוני אורך התורים לביצוע פרוצדורות שונות בבתי החולים והזמינות לתשתיות השונות.

מכאן נובעת הדרישה כי בית חולים המעוניין לקיים פעילות תיירות מרפא יידרש להקים תשתית מתאימה להעברת נתונים למשרד הבריאות.

– מטרה נוספת היא כי ההכנסות שמקורן בתיירות מרפא יופנו לטובת מערכת הבריאות הציבורית והמטופל

¹ ס"ח התשי"ב, עמ' 354.

² ס"ח התשל"ו, עמ' 226.

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 327.

- (2) בית חולים או מרפאה שבבעלות קופת חולים;
- (3) בית חולים או מרפאה שבבעלות רשות מקומית;
- (4) בית חולים או מרפאה שהם תאגיד שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסה⁴;
- (5) בית חולים שאינו בית חולים כאמור בפסקאות (1) עד (4), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם כלולות עמדות לרפואה דחופה (מיון);
- "המנהל" – המנהל הכללי של המשרד או עובד המשרד שהוא הסמיכו לעניין חוק זה, כולו או חלקו;
- "מרפאה" – כמשמעותה בסעיף 34 לפקודת בריאות העם;
- "המרשם" – כמשמעותו בסעיף 3(א);
- "המשרד" – משרד הבריאות;
- "נושא משרה", "שליטה" – כהגדרתם בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁵;
- "סוכן תיירות מרפא" – מי שרשום במרשם;
- "עניין אישי", של אדם – לרבות עניין אישי של קרובו או של גוף שהוא או קרוב שלו הם בעלי שליטה בו;
- "קרוב", של אדם – בן זוג, הורה, הורה הורה, אח או אחות, צאצא, צאצא של בן זוג ובני זוגם של כל אחד מאלה או אדם אחר הסמוך על שולחנו של אותו אדם, וכן שותף, מעסיק או עובד שלו;
- "פקודת בריאות העם" – פקודת בריאות העם, 1940⁶;
- "שעות פעילות רגילות" – השעות שמתחילת המשמרת הראשונה של מוסד רפואי, ובכל מקרה לא יאוחר מן השעה 7.00, עד לתחילת המשמרת השנייה, ובכל מקרה לא לפני השעה 15.00;
- "השר" – שר הבריאות;
- "תיווך לעניין תיירות מרפא" – תיווך בין מוסד רפואי לתייר מרפא לעניין מתן טיפול רפואי לתייר המרפא במוסד רפואי בישראל;
- "תייר" – מי שכניסתו לישראל טעונה קבלת אשרת תייר או שהוא פטור מקבלת אשרה כאמור לפי סעיף 17 לחוק הכניסה לישראל;
- "תייר מרפא" – תייר המקבל או מבקש לקבל טיפול רפואי במוסד רפואי בישראל;
- "תקנות הכניסה לישראל" – תקנות הכניסה לישראל, התשל"ד-1974⁷.

פרק ב': רישום סוכני תיירות מרפא

2. (א) לא יעסוק אדם בתיווך לעניין תיירות מרפא ולא יתקשר עם מוסד רפואי לשם איתור תיירי מרפא, אלא אם כן הוא רשום במרשם ובהתאם לתנאי הרישום ולהוראות לפי חוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 2 מוצע לקבוע חובת רישום לסוכני תיירות מרפא, וכן לקבוע כי מי שאינו רשום במרשם סוכני תיירות מרפא לפי סעיף 3 לא יוכל להציג את עצמו ככזה.
- "תיווך לעניין תיירות מרפא" מוגדר כתיווך בין מוסד רפואי לתייר מרפא לעניין מתן טיפול רפואי לתייר המרפא במוסד רפואי בישראל.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

⁵ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

⁶ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 191.

⁷ ק"ת התשל"ד, עמ' 1517.

- (ב) לא יציג אדם את עצמו כסוכן תיירות מרפא ולא ישתמש בכל תואר או כינוי שמשמע מהם שהוא עוסק בתיווך לעניין תיירות מרפא, אלא אם כן הוא רשום במרשם.
3. (א) המנהל ינהל מרשם של סוכני תיירות מרפא (בחוק זה – המרשם).
 (ב) המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור באתר האינטרנט של המשרד ובכל דרך נוספת שיוורה השר; הודעה על דרך נוספת כאמור תפורסם ברשומות.
4. (א) בקשה לרישום במרשם (בחוק זה – בקשה לרישום) תוגש למנהל ותכלול את כל אלה, לפי העניין:
 (1) שם המבקש, פרטי זיהויו ומענו; היה המבקש תאגיד, תכלול הבקשה גם את המסמכים שעל פיהם התאגד התאגיד או שעל פיהם הוא פועל, וכן את שמות בעלי שליטה ונושאי משרה בתאגיד, פרטי זיהוים ומענם; היה המבקש עסק שאינו תאגיד, תכלול הבקשה גם את שמות נושאי משרה בעסק, פרטי זיהוים ומענם;
 (2) פרטים בדבר עיסוקיו האחרים של המבקש, ככל שישנם.
- (ב) לבקשה יצורפו מסמכים המעידים על קיום התנאים לרישום לפי סעיף 5, כפי שקבע השר.
5. (א) המנהל ירשום במרשם מבקש שמתקיימים לגביו תנאים אלה, לפי העניין:
 (1) לעניין מבקש שהוא יחיד –
 (א) מלאו לו 21 שנים;
 (ב) הוא אינו עובד מוסד רפואי;
 (ג) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא;
 (2) לעניין מבקש שהוא תאגיד – מתקיים לגבי התאגיד וכן לגבי כל מי שיעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא בתאגיד וכל נושאי המשרה ובעלי השליטה בתאגיד, התנאי המנוי בפסקה (1)(ג), ולגבי נושאי משרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם יחידים – מתקיימים גם התנאים המנויים בפסקאות 1(א) ו-1(ב);

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 3 מוצע להקים מרשם לסוכני תיירות מרפא (להלן – המרשם), שינוהל על ידי המנהל הכללי של משרד הבריאות או מי שהוא הסמיכו לכך (להלן – המנהל). המרשם יהיה פתוח לעיון הציבור באתר האינטרנט של משרד הבריאות.
- סעיף 4 מוצע לקבוע מהם המסמכים שצריכים להיות מצורפים לבקשה לרישום במרשם.
- סעיף 5 מוצע לקבוע כי התנאים לרישום מבקש במרשם יהיו –
- (1) לעניין מבקש רישום שהוא יחיד:
 (א) גילו של המבקש הוא מעל 21 שנים;
 (ב) הוא אינו עובד מערכת הבריאות;
 (ג) הוא לא הורשע בעבירה פלילית שבשלה אין הוא ראוי לעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא;
 (2) לעניין מבקש רישום שהוא תאגיד שהתאגד בישראל: התאגיד וכן כל מי שיעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא
- בתאגיד וכל נושא משרה ובעל שליטה בתאגיד לא הורשעו בעבירה פלילית שבשלה אין הם ראויים לעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא, ולגבי נושאי משרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם יחידים – מתקיימים גם התנאים המנויים בפסקאות 1(א) ו-1(ב) לעיל;
- (3) לעניין מבקש רישום שהוא תאגיד שהתאגד מחוץ לישראל –
- (א) התאגיד נרשם כחברת חוץ לפי סעיף 346 לחוק החברות, התשנ"ט–1999;
- (ב) במדינה שבה התאגד קיימת חקיקה למניעת איסור הלבנת הון;
- (ג) התאגיד וכל נושא משרה ובעל שליטה בתאגיד, לא הורשעו בעבירה פלילית שבשלה אין הם ראויים לעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא, ולגבי נושאי משרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם יחידים – מתקיימים גם התנאים המנויים בפסקאות 1(א) ו-1(ב) לעיל.

(3) לעניין מבקש שהוא תאגיד שהתאגד מחוץ לישראל –

(א) התאגיד נרשם כחברת חוץ לפי סעיף 346 לחוק החברות, התשנ"ט-1999;

(ב) במדינה שבה הוקם התאגיד קיימת חקיקה לאיסור הלבנת הון;

(ג) מתקיים לגבי התאגיד וכן לגבי כל נושא משרה ובעל שליטה בתאגיד, התנאי המנוי בפסקה (1)(ג), ולגבי נושאי משרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם יחידים – מתקיימים גם התנאים המנויים בפסקאות 1(א) ו-1(ב).

(ב) לצורך בדיקת התנאי לפי סעיף 5(א)(3)(ג) תעביר הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרו, מדי שנה, לבקשת המנהל, את רשימת המדינות שבהן לא קיימת חקיקה לאיסור הלבנת הון או שהחקיקה אינה מספקת.

(ג) השר רשאי לקבוע תנאים נוספים לרישום במרשם.

6. (א) על אף הוראות סעיף 5, המנהל רשאי לסרב לרשום מבקש במרשם או לסרב לחדש את רישומו של מבקש במרשם, אף שמתקיימים לגבי התנאים לפי אותו סעיף, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו, אם התגלו עובדות שבשלדן הוא סבור כי המבקש אינו ראוי לעסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא.

(ב) סירב המנהל לרשום מבקש במרשם, יודיע לו את נימוקיו בכתב.

7. (א) תוקף הרישום במרשם יהיה לתקופה של שנתיים, וניתן לחדשו לתקופות נוספות של שנתיים בכל פעם.

(ב) סוכן תיירות מרפא המבקש לחדש את רישומו לתקופה נוספת, יגיש לרשם בקשה לחידושו 90 ימים לפחות לפני תום תקופת תוקפו של הרישום.

8. סוכן תיירות מרפא יודיע למנהל על כל שינוי בפרט מהפרטים שמסר בבקשה לרישום, בתוך 30 ימים ממועד השינוי.

פרק ג': חובות סוכן תיירות מרפא

9. (א) סוכן תיירות מרפא יפעל בנאמנות, בהגינות ובדרך מקובלת, הן כלפי תייר המרפא והן כלפי המוסד הרפואי.

(ב) סוכן תיירות מרפא ימסור לתייר המרפא את כל המידע שנמסר לו מהמוסד הרפואי לגבי אותו תייר, לרבות מידע שנמסר לו בעל פה.

10. (א) סוכן תיירות מרפא ישמור בסוד כל מידע רפואי הנוגע לתייר מרפא שהגיע אליו במסגרת עיסוקו או במהלך עבודתו, ולא ימסור מידע כאמור לגורם כלשהו שלא בהסכמת תייר המרפא.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 6 מוצע לאפשר למנהל לסרב לרשום מבקש במרשם גם אם הוא עומד בתנאי הרישום המפורטים בסעיף 5, אם התגלו עובדות שבשלדן התברר כי המבקש אינו ראוי להיות רשום במרשם. הדבר נדרש בעיקר לצורך רישום של סוכנים שאינם תושבי ישראל או אזרחי ישראל ולפיכך אין אפשרות לקבל מידע על אודות עברם הפלילי, אם ישנו. סירוב לרישום במרשם יינתן למבקש בכתב ולאחר שניתנה למבקש הזדמנות לטעון את טענותיו לפני המנהל.

סעיף 8 מוצע לקבוע כי סוכן תיירות מרפא רשום יהיה חייב להודיע למנהל על כל שינוי בפרט מהפרטים שמסר לשם הרישום, בתוך 30 ימים ממועד השינוי.

סעיף 9 מוצע לחייב סוכן תיירות מרפא לפעול בנאמנות ובהגינות – הן כלפי תייר המרפא והן כלפי המוסד הרפואי. כמו כן מוצע לחייב את סוכן תיירות המרפא למסור לתייר המרפא את כל המידע שנמסר לו מהמוסד הרפואי לגבי אותו תייר.

סעיף 10 מוצע לקבוע כי סוכן תיירות מרפא חייב בשמירה על הסודיות הרפואית של תייר המרפא.

סעיף 7 מוצע לקבוע כי תוקף הרישום במרשם יהיה לשנתיים ויהיה ניתן לחדש את הרישום לתקופות נוספות של שנתיים בכל פעם.

(ב) לא נתן תייר מרפא הסכמתו כי סוכן תיירות מרפא יעביר למוסד רפואי מידע רפואי מסוים לגבי תייר המרפא, המצוי בידי המוסד הרפואי, יודיע סוכן תיירות המרפא למוסד הרפואי כי המידע שמסר לו אינו שלם.

11. (א) סוכן תיירות מרפא ימסור לתייר המרפא הזמנה כמשמעותה בסעיף 17(א) מאת המוסד הרפואי, ויחתימו על ההזמנה, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 17(ב) ו-(ג), בשינויים המחויבים.
12. סוכן תיירות מרפא לא יבצע תיווך לעניין תיירות מרפא אם יש לו עניין אישי בנוגע למוסד הרפואי שבו יינתן הטיפול הרפואי או לאיש צוות באותו מוסד רפואי, אלא אם כן גילה לתייר המרפא את עניינו האישי כאמור וקיבל את הסכמתו בכתב לביצוע התיווך לעניין תיירות מרפא במוסד הרפואי.
13. סוכן תיירות מרפא לא יתנה תיווך לעניין תיירות מרפא ברכישת שירות אחר שאינו חלק מהטיפול הרפואי המוצע לתייר המרפא על ידי המוסד הרפואי.
14. יצירת קשר של סוכן תיירות מרפא עם מוסד רפואי, בכל הנוגע לתיווך לעניין תיירות מרפא, תבצע רק עם גורם בהנהלת אותו מוסד רפואי שנקבע על ידי מנהל המוסד הרפואי.
15. סוכן תיירות מרפא יענו, באופן גלוי, תג המזהה אותו ואת עיסוקו כסוכן תיירות מרפא, בעת שהוא שוהה במוסד רפואי במסגרת עיסוקו כאמור.

פרק ד': חובות מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא

16. מוסד רפואי לא ייתן טיפול רפואי לתייר מרפא אלא אם כן מתקיימים לגביו כל אלה:
 - (1) עיקר פעילותו הוא מתן טיפול רפואי למטופלים שאינם תיירי מרפא;
 - (2) יש בידו כדי להבטיח מתן טיפול רפואי נאות לתיירי מרפא;
 - (3) הוא הקים מערכת חשבונאית נפרדת לעניין תיירות מרפא;
 - (4) תנאים נוספים שקבע השר.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 13 מוצע לקבוע כי סוכן תיירות מרפא לא יוכל להתנות תיווך לעניין תיירות מרפא ברכישת שירותים אחרים מהסוכן, כגון שירותי מלונאות, הסעות, אחות פרטית, או כל שירות אחר.

סעיף 14 מוצע לקבוע כי סוכן תיירות מרפא יוכל להיות בקשר לגבי תיווך לעניין תיירות מרפא רק מול גורם בהנהלת המוסד הרפואי, שנקבע על ידי מנהל המוסד.

סעיף 15 מוצע לחייב סוכן תיירות מרפא לענוד תג המזהה אותו ואת עיסוקו כסוכן תיירות מרפא, בכל עת שבה הוא שוהה במוסד רפואי במסגרת עיסוקו.

סעיף 16 מוצע לקבוע מהם התנאים המוטלים על מוסד רפואי טרם קבלת תייר מרפא לטיפולו. תנאי בסיסי הוא כי המוסד הרפואי מסוגל לספק טיפול רפואי נאות לתייר המרפא. כמו כן נדרש כי עיקר פעילות המוסד הרפואי תהיה במתן טיפול למטופלים שאינם תיירי מרפא, וכן כי המוסד הרפואי הקים מערכת חשבונאית נפרדת לעניין תיירות מרפא. מוצע גם להסמיך את שר הבריאות (להלן – השר) לקבוע תנאים נוספים.

כדי שלא להפר את זכותו של תייר המרפא לסודיות אך בה בעת להגן על המוסד הרפואי בטרם קבלת החלטה אם לקבל תייר מרפא לטיפולו, מוצע כי במצב שבו תייר המרפא מתנגד למסירת מידע על אודותיו למוסד הרפואי, יעדכן הסוכן את המוסד הרפואי כי המידע שנמסר לו אינו שלם.

סעיף 11 מוצע לחייב סוכן תיירות מרפא להחתים תייר מרפא על הזמנה בכתב, טרם הגעתו של תייר המרפא למוסד הרפואי לצורך ביצוע הטיפול הרפואי, ואם הקשר עמו נוצר עוד לפני הגעת תייר המרפא לישראל – זמן סביר לפני כניסתו לישראל. זאת, כדי שיוכל לקבל החלטה מושכלת בדבר רצונו לקבל את הטיפול המוצע לו במוסד רפואי בישראל, בשלב שבו הוא אינו "לקוח שבו".

סעיף 12 מוצע לחייב סוכן תיירות מרפא לגלות עניין אישי שיש לו במוסד רפואי או באיש צוות במוסד רפואי שבו מוצע לתייר מרפא לקבל טיפול רפואי. כדי לאפשר את ההתקשרות, מוצע לקבוע כי הסוכן יהיה חייב לקבל את הסכמתו בכתב של תייר המרפא לאחר שהסוכן גילה לו את עניינו האישי.

17. (א) מוסד רפואי המבקש להתקשר עם תייר מרפא לצורך מתן טיפול רפואי ימסור לתייר המרפא, במישרין או באמצעות סוכן תיירות מרפא, הזמנה בכתב לביצוע טיפול רפואי, שתכלול את כל אלה (בסעיף זה – הזמנה):

- (1) האבחנה הרפואית המשוערת ופירוט המסמכים שעליהם היא מתבססת;
- (2) פירוט הטיפול הרפואי המוצע;
- (3) סיכונים משמעותיים הכרוכים בטיפול הרפואי המוצע, הן בשל סוג הטיפול והן בשל נסיבותיו האישיות של תייר המרפא;
- (4) הערכת סיכויי הטיפול הרפואי;
- (5) הצעת מחיר מפורטת;
- (6) הערכה משוערת של העלויות הכרוכות בטיפולים נוספים שאינם חלק מן הטיפול הרפואי המוצע, אשר עשויים להינתן לתייר המרפא במידת הצורך;
- (7) פרטים נוספים שקבע השו.

(ב) ההזמנה תיכתב בשפה האנגלית, ובמידת הצורך תימסר לתייר המרפא בצירוף תרגום לשפה אחרת המובנת לו.

(ג) ההזמנה תימסר לתייר המרפא ותיחתם בידו לפני הגעתו למוסד הרפואי לצורך ביצוע הטיפול הרפואי, ולעניין תייר מרפא שהקשר בינו לבין המוסד הרפואי או סוכן תיירות מרפא נוצר עוד לפני כניסתו לישראל – זמן סביר לפני כניסתו לישראל.

(ד) חתימת תייר המרפא על ההזמנה כאמור בסעיף קטן (ג) היא תנאי להתקשרות של המוסד הרפואי עם סוכן תיירות מרפא בקשר למתן טיפול רפואי לתייר המרפא.

18. מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא יקבל מתייר המרפא, לפני מתן הטיפול הרפואי, הוראות כיצד עליו לפעול במידה שתייר המרפא לא יהיה כשיר לתת הסכמה מדעת לטיפול הרפואי כאמור בסעיף 13 לחוק זכויות החולה.

19. (א) מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא ימסור לתייר המרפא חשבון מפורט לגבי הסכומים ששילם בעד כל אחד מהטיפולים הרפואיים שניתנו לו במוסד הרפואי.

הוראות לעניין
מתן הסכמה מדעת

חשבון לתייר
המרפא

ד ב ר י ה ס ב ר

ההזמנה תינתן לתייר המרפא, והוא יחתום עליה, לפני הגעתו למוסד הרפואי, ואם הקשר הראשוני עם תייר המרפא היה עוד טרם הגעתו לישראל – לפני הגעתו לישראל. אם יש סוכן תיירות מרפא שהוא חלק מההתקשרות לצורך מתן הטיפול הרפואי, יוכל המוסד הרפואי להעביר את ההזמנה לתייר המרפא באמצעות הסוכן.

בהקשר זה יודגש, כי בהתאם להוראות סעיף 11 להצעת החוק חלה על הסוכן חובה עצמאית להחתים את תייר המרפא על ההזמנה.

סעיף 18 מוצע לחייב את המוסדות הרפואיים לקבל מתייר המרפא הוראות כיצד לפעול במצב שבו תייר המרפא לא יהיה כשיר לתת הסכמה מדעת לפי הוראות חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996 (להלן – חוק זכויות החולה).

סעיף 19 מוצע כי מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא, ימסור לו חשבון מפורט באנגלית, ובמידת הצורך גם בצירוף תרגום לשפה אחרת המובנת לו, לגבי הסכומים ששילם בעד הטיפול הרפואי.

סעיף 17 מוצע לחייב מוסדות רפואיים להעביר לתייר מרפא המתעניין בקבלת טיפול במוסד הרפואי הזמנה בכתב. ההזמנה נועדה לאפשר קבלת החלטה מושכלת בדבר האפשרות לקבל טיפול רפואי בישראל, והיא מעין "הסכמה מדעת" מוקדמת, מכיוון שמרגע שתייר המרפא כבר מגיע לישראל הוא "לקוח שבוי", ופעמים רבות כבר נכנס להתחייבויות כספיות משמעותיות לפני הגעתו לישראל. בהזמנה בכתב יש לפרט את האבחנה הרפואית המשוערת ופירוט המסמכים שעליהם היא מתבססת; הטיפול הרפואי המוצע; סיכונים משמעותיים הכרוכים בטיפול המוצע; הערכת סיכויי הטיפול; הצעת מחיר מפורטת, והערכה משוערת של עלויות הטיפולים אשר עשויים להינתן לתייר המרפא במידת הצורך, אף אם אינם חלק מן הטיפול המוצע.

מוצע כי ההזמנה תיכתב בשפה האנגלית ואלוה יצרף המוסד הרפואי תרגום של ההזמנה לשפה אחרת המובנת לתייר המרפא, במידת הצורך.

(ב) החשבון ייכתב בשפה האנגלית, ובמידת הצורך יימסר לתייר המרפא בצירוף תרגום לשפה אחרת המובנת לו.

20. למוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא תהיה אחריות כוללת בכל הנוגע לטיפול הרפואי בתיירי המרפא באותו מוסד רפואי, ובכלל זה יהיה אחראי על התיאום בין הגורמים השונים במוסד הרפואי לשם ביצוע הפעולות הנדרשות במסגרת הטיפול כאמור.

21. מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא לא יעדיף תייר מרפא על פני מטופל שאינו תייר מרפא, לרבות בעניינים אלה:

(1) איכות הטיפול הרפואי;

(2) זמינות התורים במועד קביעתם;

(3) הקצאת משאבים לרבות מטפלים, וכן מתן נגישות לכל תשתיות המוסד הרפואי ובכלל זה מיטות אשפוז, מעבדות, מיחשוב ומרפאות;

(4) שירותים הנלווים לטיפול הרפואי, לרבות תנאי אשפוז ושירותי מלונאות במוסד הרפואי.

22. איכות הטיפול הרפואי הניתן לתייר מרפא במוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא, לא תפחת מאיכות הטיפול הרפואי המקובלת במוסד הרפואי ביחס למטופליו שאינם תיירי מרפא.

23. מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא יערוך רישום חשבונאי נפרד, הן בצד ההכנסות והן בצד ההוצאות, לעניין טיפול רפואי בתיירי מרפא.

24. (א) מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא ימסור למנהל מידע בעניינים אלה:

(1) התפוסה במחלקות שבהן ניתן טיפול רפואי לתיירי מרפא;

(2) הזמינות של השירותים הרפואיים הניתנים בשירות האמבולטורי והאשפוזי במוסד הרפואי.

(ב) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין מידע נוסף שעל מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא להעביר למנהל וכן לעניין תדירות מסירת המידע לפי סעיף זה ואופן מסירתו.

25. מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא ימסור למנהל, אחת לשנה – דיווח שנתי למנהל

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 22 מוצע לקבוע כי איכות הטיפול הרפואי הניתן לתייר מרפא במוסד רפואי, לא תהיה פחותה מאיכות הטיפול הניתנת למטופלים שאינם תיירי מרפא באותו מוסד רפואי.

סעיף 23 מוצע כי המוסד הרפואי יערוך חישוב חשבונאי נפרד בעבור פעילות תיירות מרפא, הן בצד ההוצאות והן בצד ההכנסות.

סעיף 24 מוצע לקבוע את סוגי המידע שעל המוסדות הרפואיים להעביר למנהל בעניין תיירות מרפא, לרבות לגבי התפוסה במחלקות שבהן ניתן טיפול רפואי לתיירי מרפא, וזמינות בקבלת שירותים אמבולטוריים ואשפוזיים. זאת, כדי לייצר מערכת רגולטורית יעילה המתבססת על מידע קונקרטי והבנה נכונה של השוק. תדירות העברת המידע לפי סעיף זה ואופן העברתו ייקבעו בתקנות.

סעיף 25 מוצע לחייב מוסדות רפואיים המטפלים בתיירי מרפא להעביר למנהל, אחת לשנה, מידע בדבר הטיפולים הרפואיים שניתנו לתיירי מרפא במוסד הרפואי, באותה שנה, לרבות סכומים ששולמו בעד הטיפולים,

סעיף 20 מוצע לקבוע כי למוסד רפואי המטפל בתייר מרפא תהיה אחריות כוללת בכל הנוגע לטיפול בו, לרבות לעניין תיאום בין גורמים שונים במוסד הרפואי לשם ביצוע הפעולות הנדרשות במסגרת הטיפול. זאת, כדי לוודא כי תייר המרפא מקבל את מכלול השירותים הנדרשים לו מהמוסד הרפואי, ובהתאם לנסיבות המיוחדות שלו כמי שמקבל טיפול רפואי במדינה זרה בלא סביבה תומכת.

סעיף 21 מוצע לאסור על מוסד רפואי להעדיף תיירי מרפא על פני מטופלים שאינם תיירי מרפא, לרבות לעניין איכות הטיפול הרפואי, זמינות התורים במועד קביעתם (בשונה מהמצב שבו התייר כבר מטופל במוסד הרפואי, שאז הקדימות היא על בסיס צורך רפואי), הקצאת משאבים ושירותים נלווים. זאת, כדי לוודא כי נשמר העיקרון שלפיו ההצדקה העיקרית לקיומה של תיירות מרפא בישראל היא הפקת תועלת ממנה למטופלים שאינם תיירי מרפא, ולכלל הפחות העדר פגיעה בהם.

- (1) מידע בדבר השירותים הרפואיים שניתנו במוסד הרפואי לתיירי מרפא באותה שנה והיקפם, וכן הסכומים ששולמו בעד כל אחד מהשירותים כאמור;
- (2) תכנית שערך המוסד הרפואי שעניינה ייעוד משאבים מתירות מרפא לטובת חיזוק שירותי הבריאות הניתנים במוסד הרפואי למטופלים שאינם תיירי מרפא, לרבות התשתיות הנדרשות לצורך מתן השירותים כאמור;
- (3) מידע נוסף שקבע השר.

26. העברת תייר מרפא ממוסד רפואי אחד לאחר

מוסד רפואי המטפל בתייר מרפא, המעביר תייר מרפא שבטיפולו למוסד רפואי אחר (בסעיף קטן זה – מוסד רפואי מעביר), יהיה אחראי לשלם למוסד הרפואי שאליו הועבר תייר המרפא (בסעיף קטן זה – מוסד רפואי נעבר) את התשלום בעד הטיפול הרפואי בו במוסד הרפואי הנעבר; ואולם המוסד הרפואי המעביר יהיה רשאי להתחשבן עם תייר המרפא בעד התשלום כאמור ובלבד שלא יגבה מתייר המרפא יותר ממה ששילם המוסד הרפואי המעביר למוסד הרפואי הנעבר ולא יפיק רווח מההעברה כאמור.

27. הוראות מיוחדות לעניין מוסד רפואי ציבורי

(א) לגבי מוסד רפואי ציבורי המטפל בתיירי מרפא, יחולו גם הוראות אלה:

(1) לא יינתן בו טיפול רפואי לתייר מרפא בשעות הפעילות הרגילות; לעניין זה, "טיפול רפואי" – למעט כל אחד מאלה:

(1) טיפול רפואי במצב חירום רפואי כהגדרתו בסעיף 2 לחוק זכויות החולה;

(2) טיפול רפואי שתייר המרפא נזקק לו במהלך שהותו בישראל, ובלבד שקבלת הטיפול הרפואי האמור אינה המטרה העיקרית שלשמה הגיע לישראל;

(2) על אף האמור בפסקה (1), רשאי המנהל משיקולים רפואיים, לתת אישור למוסד רפואי ציבורי לבצע בתייר מרפא טיפול רפואי המנוי ברשימת הטיפולים הרפואיים שקבע השר לפי סעיף קטן (ב), בשעות הפעילות הרגילות, ובלבד שהמנהל מצא כי כנגד מתן טיפולים רפואיים לתיירי מרפא בשעות כאמור מתבצעת במוסד הרפואי תוספת מקבילה של שעות טיפול רפואי במטופלים שאינם תיירי מרפא;

(3) לא ישולם למטפל בשל מתן טיפול רפואי לתייר מרפא, סכום הגבוה מהסכום שהיה משולם לו בשל מתן אותו טיפול למטופל שאינו תייר מרפא, אלא אם כן מתקיימות נסיבות המצדיקות זאת שקבע השר לפי סעיף קטן (ג).

(ב) השר רשאי לקבוע רשימה של טיפולים רפואיים שלגביהם רשאי המנהל לתת אישור למוסד רפואי ציבורי לפי סעיף קטן (א)(2).

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 27 מוצע לקבוע הוראות מיוחדות שיחולו לעניין טיפול בתיירי מרפא במוסדות רפואיים ציבוריים. זאת, בשל המאפיינים המיוחדים של מוסדות רפואיים ציבוריים אשר מיועדים, בראש ובראשונה, לטפל במי שאינם תיירי מרפא וממומנים מהקופה הציבורית.

כך, מוצע כי הטיפול בתיירי המרפא יינתן שלא בשעות הפעילות הרגילות של המוסד, למעט חריגים מוגדרים. עוד מוצע לקבוע כי מוסד רפואי ציבורי לא ישלם למטפל בעד טיפול בתייר מרפא במוסד רפואי ציבורי מחיר השונה מהמחיר שהיה משלם לו בעד מתן אותו טיפול למטופל שאינו תייר מרפא.

וכן תכנית ייעוד משאבים שעיקרה השקעת משאבים שהתקבלו מפעילות בתיירות מרפא, לטובת מטופלים שאינם תיירי מרפא.

סעיף 26 מוצע להסדיר את ההתחשבנות בין מוסדות רפואיים שונים בעת העברת מטופל שהוא תייר מרפא ממוסד רפואי אחד לאחר לפי המוצע, המוסד הרפואי המעביר יהיה אחראי לשלם למוסד הרפואי שאליו הועבר תייר המרפא את התשלום בעד הטיפול הרפואי בו במוסד הנעבר. המוסד המעביר יוכל להתחשבן עם תייר המרפא בעד התשלום כאמור אך לא יוכל להפיק רווח מההעברה, ולא יוכל לגבות ממנו יותר ממה ששילם למוסד הנעבר.

(ג) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין תשלום למטפל במוסד רפואי ציבורי בשל טיפול רפואי בתייר מרפא במוסד הרפואי כאמור.

פרק ה': משמעת

28. סוכן תיירות מרפא שעשה אחת מאלה, עבר עבירת משמעת: עבירת משמעת

(1) נהג בדרך שאינה הולמת את עיסוקו;

(2) הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, המטילה עליו איסור או חובה;

(3) השיג את רישומו במצג שווא;

(4) גילה חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה בעיסוקו כסוכן תיירות מרפא;

(5) הורשע, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, בעבירה פלילית שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש סוכן תיירות מרפא או בעבירה כאמור שיש לה השלכה על עיסוקו כסוכן תיירות מרפא.

29. (א) השר ימנה ועדת משמעת, שתפקידה לדון ולהחליט בעבירות משמעת (בפרק זה ועדת המשמעת).
(ב) ועדת המשמעת תהיה בת שלושה חברים, והם:

(1) מי שכשיר להתמנות לשופט של בית משפט שלום, והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג של ארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של סוכני תיירות מרפא המאורגנים בישראל;

(3) רופא שהוא עובד המדינה.

(ג) השר ימנה ממלאי מקום לחברי ועדת המשמעת לפי הוראות סעיף זה.

30. במילוי תפקידו אין על חבר ועדת המשמעת מרות וזולת מרותו של הדין. אי-תלות

31. לא ימונה לחבר ועדת המשמעת מי שמתקיים בו אחד מאלה: סייגים למינוי של חבר ועדת משמעת

(1) הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת, שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר בוועדת המשמעת או שבית המשפט קבע לגביו שעבר עבירה כאמור;

(2) הוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה כאמור בפסקה (1) וטרם ניתן פסק דין סופי בעניין;

(3) הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדיר, במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר ועדת המשמעת לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו.

דבריו הסבר

סעיף 29 מוצע כי השר ימנה ועדת משמעת המונה משפטן הכשיר להתמנות לשופט בית משפט שלום, והוא יהיה יושב ראש הוועדה; נציג של ארגון המייצג את המספר הגדול ביותר של סוכני תיירות מרפא המאורגנים בישראל, ורופא שהוא עובד המדינה.

סעיף 30 מוצע לקבוע כי המרות היחידה שתהיה על חבר ועדת המשמעת היא מרותו של הדין.

סעיף 31 מוצע לקבוע כי לא יוכל להתמנות לחבר ועדת המשמעת, מי שהורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת שבשלה אין הוא ראוי לכהן כחבר הוועדה

פרק ה' פרק זה עניינו אמצעי משמעת כלפי סוכני תיירות מרפא, והוא נועד להעניק אמצעים להבטחת קיומו של חוק זה תוך שמירה על הליך נאות.

סעיף 28 מוצע לקבוע מהי עבירת משמעת של סוכן תיירות מרפא, אשר בשלה רשאית ועדת המשמעת לנקוט נגדו אמצעי משמעת לפי הוראות סעיף 43 המוצע, בעקבות קובלנה שהוגשה לוועדת המשמעת בידי היועץ המשפטי של המשרד או עורך דין עובד המדינה שהוא הסמיך לכך.

- תקופת כהונה 32. (א) חבר ועדת המשמעת ימונה לתקופה של ארבע שנים, ורשאי השר לשוב ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת, וכן, לאחר הפסקה של ארבע שנים רצופות לפחות, לשוב ולמנותו ללא יותר משתי תקופות כהונה נוספות רצופות כאמור.
- (ב) הודעה על מינוי חברי ועדת המשמעת תפורסם באתר האינטרנט של המשרד.
- הפסקת כהונה 33. חבר ועדת המשמעת יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, בהתקיים אחד מאלה:
- (1) הוא התפטר מחברותו בוועדת המשמעת במסירת כתב התפטרות לשר;
 - (2) מתקיים בו, לדעת השר או לפי קביעת בית המשפט, האמור בסעיף 31(1);
 - (3) חדל להתקיים לגביו תנאי מתנאי הכשירות לפי סעיף 29(ב), שמכוחם מונה לחבר ועדת המשמעת.
- העברה מכהונה 34. השר רשאי, בהודעה בכתב, להעביר חבר ועדת משמעת מכהונתו, בהתקיים אחד מאלה:
- (1) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו;
 - (2) התקיים בו האמור בסעיף 31(2) או (3);
 - (3) התקיימו בו נסיבות אחרות שבשלן אין הוא ראוי לכהן כחבר ועדת המשמעת.
- הגשת קובלנה 35. (א) נוכח היועץ המשפטי של המשרד או עורך דין עובד המדינה שהוא הסמיך לכך (בפרק זה – תובע), כי יש ראיות לכאורה לכך שסוכן תיירות מרפא עבר עבירת משמעת, יגיש נגדו קובלנה לוועדת המשמעת, אלא אם כן סבר שאין בהגשת קובלנה כאמור עניין לעיבור.
- (ב) (1) תלונות על עבירות משמעת של סוכן תיירות מרפא יתבררו בידי תובע או בידי עובד המדינה שהשר הסמיכו לכך (בפרק זה – חוקר).
- (2) חוקרים שמונו לפי פסקה (1) יפעלו לפי הנחיות התובע ויגישו לו את ממצאי בירורם ואת תוצאותיו.
- (ג) לשם ביצוע סמכויותיו לפי סעיף זה יהיו נתונות לחוקר הסמכויות לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁸, וסעיף 3 לפקודה האמורה יחול, בשינויים המחויבים, על חקירה שערך חוקר.
- פסילת חבר ועדת המשמעת 36. (א) תובע או נקבל רשאי לבקש לפסול חבר ועדת המשמעת מלישב בדין אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בבירור הקובלנה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 34 מוצע לקבוע כי השר רשאי להעביר חבר ועדת משמעת מכהונתו אם נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו, אם הוגש נגדו כתב אישום או קובלנה וטרם ניתן בהם פסק דין, אם הוא נמצא תדיר במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר ועדת המשמעת לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו, או אם התקיימו נסיבות אחרות בשלן אין הוא ראוי לכהן כחבר ועדת המשמעת.

סעיף 35 מוצע לקבוע את ההליך להגשת קובלנה בעניינו של סוכן תיירות מרפא, ובידי מי יתבררו תלונות טרם ההחלטה אם להגיש קובלנה.

סעיף 36 מוצע לקבוע כי תובע או נקבל רשאים לבקש את פסילתו של חבר ועדת המשמעת אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בבירור הקובלנה. מוצע כי על החלטה בעניין פסלות יהיה ניתן לערער לבית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים.

כאמור, מי שהוגשו נגדו כתב אישום או קובלנה וטרם ניתן פסק דין סופי בעניין, או מי שעשוי להימצא באופן תדיר במצב של ניגוד עניינים בין עניין אישי שלו לבין תפקידו כחבר ועדת המשמעת.

סעיף 32 מוצע כי חבר ועדת המשמעת ימונה לתקופת כהונה של 4 שנים, והשר רשאי להאריך את כהונתו בתקופה נוספת. כן מוצע לקבוע כי לאחר הפסקה של 4 שנים, יהיה ניתן למנותו לשתי תקופות כהונה נוספות.

סעיף 33 מוצע כי חבר ועדת המשמעת יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו אם התפטר במסירת כתב התפטרות לשר, אם נבצר ממנו למלא דרך קבע את תפקידו, אם הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת כאמור בסעיף 31(1), או אם חדל להתקיים לגביו תנאי מתנאי הכשירות המנויים בסעיף 29(ב).

⁸ חוקי א"י, כרך א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

(ב) לא תישמע בקשה כאמור בסעיף קטן (א) אלא בתחילת הדיון או מיד לאחר שנודעו לתובע או לנקבל הנסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים כאמור באותו סעיף קטן.

(ג) נטענה טענת פסלות נגד חבר ועדת המשמעת, תחליט בה ועדת המשמעת לאלתר ולפני שתיתן כל החלטה אחרת.

(ד) על החלטת ועדת המשמעת בעניין פסלות חבר הוועדה, רשאי תובע או נקבל לערער לפני בית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים מיום המצאת ההחלטה.

סדרי עבודת ועדת המשמעת

37. (א) המניין החוקי בישיבות ועדת המשמעת הוא כל חבריה.

(ב) החלטות ועדת המשמעת יתקבלו ברוב קולות חבריה.

הדיון בוועדת המשמעת

38. (א) דיון משמעותי יתנהל בנוכחות התובע והנקבל, אך ועדת המשמעת רשאית לנהל דיון שלא בנוכחות הנקבל, באחד מאלה:

(1) סניגוריו של הנקבל התייצב במקומו;

(2) הנקבל נעדר מהישיבה בלא סיבה מספקת, לאחר שהוזהר שאם ייעדר בלא סיבה מספקת תהיה הוועדה רשאית לדון בעניינו שלא בפניו.

(ב) (1) ועדת המשמעת תדון בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורתה לקיים את הדיון, כולו או מקצתו, בפומבי; ביקש הנקבל כי הדיון יתקיים בפומבי, תקימו ועדת המשמעת בפומבי, אלא אם כן הורתה, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לקיים את הדיון, כולו או חלקו, בדלתיים סגורות.

(2) על אף האמור בפסקה (1), הדיון בעבירת משמעת כאמור בסעיף 28(5) יתקיים בפומבי, אלא אם כן פסק הדין כאמור באותו סעיף, כולו או חלקו, נאסר לפרסום.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1) –

(1) המתלונן זכאי להיות נוכח בדיון המתקיים בדלתיים סגורות בקובלנה שהוגשה על יסוד תלונתו, וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו, לפי בחירתו, יהיה נוכח עמו בדיון, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר את נוכחותם בדיון, כולו או חלקו;

(2) ועדת המשמעת רשאית, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לאפשר לאדם אחר שאינו התובע או הנקבל להיות נוכח בדיון.

(ד) על דיון בדלתיים סגורות ועל דיון בפומבי לפי סעיף זה, יחולו ההוראות לעניין איסור פרסום לפי סעיף 70 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984⁹, בשינויים המחויבים.

סדרי דין ודיני ראיות

39. (א) שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר, יקבע את סדרי הדין לפני ועדת המשמעת ובערעור לבית המשפט, לרבות הדרך להגשת הערעור; בעניין שלא נקבעה לגבי הוראה בתקנות כאמור, תפעל הוועדה בדרך הנראית לה צודקת ומועילה ביותר.

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע כי הדיון יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורתה הוועדה אחרת, או לבקשת הנקבל, אך הוועדה רשאית להורות כי הדיון יתקיים בדלתיים סגורות גם אם ביקש הנקבל אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

בנוסף, מוצע לקבוע כי אם הדיון בוועדת המשמעת הוא בשל עבירת משמעת שהיא הרשעה בעבירה פלילית, יתקיים הדיון, ככלל, בפומבי.

סעיף 37 מוצע לקבוע את סדרי עבודתה של ועדת המשמעת, כך שהמניין החוקי בישיבות ועדת המשמעת יהיה חברי הוועדה כולם, והחלטות יתקבלו ברוב קולות.

סעיף 38 מוצע לקבוע כי ככלל, דיון משמעותי יתקיים בנוכחות התובע והנקבל, אך יהיה ניתן לקיים דיון גם שלא בנוכחות הנקבל בהתקיים התנאים המפורטים בסעיף.

⁹ ס"ח התשמ"ה, עמ' 198.

(ב) הסמכות להחליט בעניינים שבסדרי דין הנוגעים לקובלנה מסוימת נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, בשעה שהוועדה אינה יושבת בדיון.

(ג) ועדת המשמעת אינה כפופה לדיני הראיות, למעט לדינים בדבר ראיות חסויות, אלא אם כן קבע שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השר, כי על ועדת המשמעת יחולו חלק מדיני הראיות כפי שיקבע.

(ד) הממצאים והמסקנות בהכרעת הדין שבפסק דין סופי במשפט פלילי המרשיע את הנקבל, יראו אותם כמובחים בהליך משמעת נגד אותו נקבל.

40. (א) על אף האמור בסעיף 37(א), נעדר חבר ועדת המשמעת שאינו יושב ראש הוועדה, משיבה, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני חברי הוועדה הנוכחים, אם הסכימו לכך הצדדים, אלא אם כן החליט היושב ראש לדחות את הדיון.

(ב) דיון שנערך במותב חסר כאמור בסעיף קטן (א) לא יסתיים אלא לפני ועדת המשמעת בהרכבה המלא.

41. (א) נבצר מחבר ועדת המשמעת שאינו יושב ראש הוועדה לסיים את הדיון, יצרף היושב ראש חבר אחר במקומו, מקרב ממלאי המקום כאמור בסעיף 29(ג), שמתקיימים בו אותם תנאי כשירות, אלא אם כן החליט מטעמים שיירשמו ולאחר שנתן לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם, כי צירוף חבר אחר עלול לגרום לעיוות דין.

(ב) צורף חבר אחר כאמור בסעיף קטן (א), רשאית ועדת המשמעת להמשיך בדיון מהשלב שאליו הגיעה בהרכבה הקודם, אם סברה שלא ייגרם עיוות דין, לאחר שנתנה לבעלי הדין הזדמנות לטעון את טענותיהם; החליטה הוועדה להמשיך בדיון, רשאית היא לנהוג בראיות שגבתה בהרכבה הקודם כאילו גבתה אותן בעצמה או לחזור ולגבותן, כולן או חלקן.

(ג) על אף האמור בסעיף 37(ב), נותרו שני חברים בוועדת המשמעת ונחלקו בדעותיהם, תכריע דעתו של יושב ראש הוועדה.

42. (א) ועדת המשמעת רשאית, ביוזמתה או לבקשת בעל דין –

(1) לזמן אדם לבוא לפניו כדי להעיד או להציג דבר;

(2) להזהיר או להשביע עד בהתאם לחוק לתיקון דיני הראיות (אזהרת עדים וביטול שבועה), התש"ס-1980¹⁰;

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 41 מוצע לקבוע כי במקרה שבו נבצר מחבר הוועדה שאינו יושב ראש הוועדה להשלים את הדיון, ויושב ראש הוועדה החליט שלא לצרף ממלא מקום במקומו מטעמים שיירשמו ועקב חשש שצירופו יגרום לעיוות דין, רשאית ועדת המשמעת לאחר שנתן לצדדים הזדמנות לטעון את טענותיהם, לקיים דיון במותב קטוע.

עוד מוצע כי במצב שבו צורף ממלא מקום עקב נבצרות של אחד מחברי הוועדה, תהיה רשאית הוועדה להמשיך בדיון מהמקום שאליו הגיעה בהרכבה הקודם, ובתנאי שהוועדה סברה כי לא ייגרם בכך עיוות דין, ולאחר שנתנה לצדדים הזדמנות לטעון את טענותיהם.

מוצע כי במצב של חילוקי דעות בין חברי הוועדה במקרה של מותב קטוע – תכריע דעתו של יושב ראש הוועדה.

סעיף 42 מוצע לקבוע את סמכויות העזר של ועדת המשמעת. בין סמכויות אלה: זימן אדם לבוא אליה כדי להעיד או להציג דבר; הזהרת או השבעת עד;

סעיף 39 מוצע להסמיך את שר המשפטים לאחר התייעצות עם השר, לקבוע את סדרי הדיון לפני ועדת המשמעת ובהגשת ערעור לבית המשפט.

עוד מוצע, להסמיך את יושב ראש ועדת המשמעת להחליט בעניינים שבסדרי דין הנוגעים לקובלנה מסוימת, בשעה שהוועדה אינה יושבת בדיון.

בנוסף, מוצע לקבוע כי הוועדה אינה כפופה לדיני הראיות, אלא אם כן שר המשפטים בהתייעצות עם השר יקבע אחרת.

מוצע לקבוע כי ממצאים ומסקנות של פסק דין פלילי סופי מרשיע, יראו אותם כמובחים בהליך משמעת נגד אותו הנקבל.

סעיף 40 מוצע לקבוע כי בהסכמת הצדדים, תוכל ועדת המשמעת לקיים דיון במותב חסר, אלא אם כן יחליט יושב ראש הוועדה לדחות את הדיון.

¹⁰ ס"ח התש"ס, עמ' 202.

- (3) לבקש מבית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו יושבת הוועדה לתת צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971¹¹, לשם גביית עדות;
- (4) לפסוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו לפי סעיף זה, כמו לעד שהוזמן להעיד בבית משפט.

(ב) דרשה ועדת המשמעת מאדם להעיד או להציג דבר כאמור בסעיף קטן (א)(1) והוא סירב לעשות כן בלא הצדק המניח את דעת הוועדה, רשאית היא לצוות על הבאתו לפנייה בזמן שתקבע בצו, ובלבד שהזהירה אותו כי בכוונתה לעשות כן; על צו הבאה לפי סעיף קטן זה יחולו ההוראות לפי סעיף 73 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984¹², בשינויים המחויבים.

(ג) הסמכות להחליט בעניינים לפי סעיף זה הנוגעים לקובלנה מסוימת נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, בשעה שהוועדה אינה יושבת בדין.

43. מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת, רשאית היא לנקוט נגדו אחד או יותר מאמצעים אלה:

(1) התראה;

(2) קנס בסכום שלא יעלה על הסכום כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹³ (בחוק זה – חוק העונשין);

(3) מחיקת רישומו מהמרשם או התליית רישומו במרשם, לתקופה קצובה שלא תפחת משלושה חודשים ולא תעלה על חמש שנים;

(4) קביעת תנאים והגבלות כפי שתקבע ועדת המשמעת שיחולו עליו לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

44. (א) על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה רשאים התובע והנקבל לערער לפני בית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מיום מתן ההחלטה המסיימת את הדיון בקובלנה, ואם ניתנה ההחלטה שלא במעמד הצדדים – בתוך 45 ימים מיום המצאתה.

(ב) פסק דין של בית משפט מחוזי בערעור לפי סעיף זה ניתן לערער לפני בית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך מאת נשיא בית המשפט העליון או מאת שופט אחר של בית המשפט העליון שנשיאו קבע לכך, או אם ניתנה רשות לכך בגוף פסק הדין.

45. (א) אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע החלטת ועדת המשמעת שעליה הוגש הערעור, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת אחרת, ואם הוגש ערעור – אם החליט בית המשפט שלערעור אחרת.

(ב) על החלטה של ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשאים הנקבל והתובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 44.

ד ב ר י ה ס ב ר

משמעת, ובהן התראה, קנס או מחיקה או התליה של הרישום במרשם, או הטלת תנאים והגבלות לתקופה שלא תעלה על שלוש שנים.

סעיף 44 מוצע לקבוע כי ערעור על החלטות ועדת המשמעת יהיה בזכות לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים. עוד מוצע כי על החלטת בית המשפט המחוזי יהיה ניתן לערער ברשות בית המשפט העליון או אם ניתנה רשות בגוף פסק הדין של בית המשפט המחוזי.

סעיף 45 מוצע לקבוע כי הגשת ערעור לא תעכב את ביצוע החלטה של ועדת המשמעת, אלא אם כן החליטה ועדת המשמעת אחרת, או בית המשפט שלערעור – אם הוגש ערעור.

בקשה מבית משפט מחוזי לתת צו לפי סעיף 13 לפקודת הראיות, [נוסח חדש], התשל"א-1971, ופסיקת דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו על ידה, והכול ביוזמת הוועדה או לבקשת בעל דין.

עוד מוצע כי במקרה של סירוב להעיד או להופיע לפני הוועדה, בלא הסבר המניח את דעתה של הוועדה, רשאית היא לצוות על הבאת העד לפנייה בצו.

סעיף 43 מוצע לקבוע מהן הסנקציות שאותן רשאית ועדת המשמעת להטיל על מי שקבעה כי עבר עבירת

¹¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

¹² ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

¹³ ס"ח התשל"ז, עמ' 177.

(א) החליטה ועדת המשמעת על מחיקת רישום במרשם או על התליית רישום במרשם לפי הוראות סעיף 43(3), תפרסם את דבר המחיקה או ההתליה, לפי העניין, בציון שמו של הנקבל, ואם הוגש ערעור על החלטה כאמור – גם את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ב) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירת משמעת, תעמיד את החלטה בציון שם הנקבל לעיון הציבור, באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרכים נוספות כפי שתורה, ואולם רשאית היא, מטעמים מיוחדים, להעמיד את החלטה לעיון הציבור בלא ציון שם הנקבל ופרטים אחרים שיש בהם כדי לזהותו (בסעיף זה – פרטים מזהים). לאחר ששמעה את התובע ואת הנקבל ושקלה בין השאר את הפגיעה בפרטיותו של הנקבל או של צד שלישי ואת הצורך באזהרת הציבור.

(ג) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל לא עבר עבירת משמעת, תעמיד את החלטה לעיון הציבור בלא פרטים מזהים של הנקבל, אלא אם כן הורתה אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו; לבקשת הנקבל תפרסם הוועדה את החלטה בציון פרטיו המזהים.

(ד) פרסום לפי סעיף קטן (א) או העמדה לעיון הציבור לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) ייעשו בהתאם להוראות שיקבע השה, ובכלל זה הוראות לעניין האופן והתקופה שבהם יועמד המידע לעיון הציבור, ואמצעים שיינקטו כדי למנוע, ככל האפשר, את העיון באינטרנט בפרטים המזהים שפורסמו בתום התקופה כאמור.

(ה) בהחלטת ועדת המשמעת שתועמד לעיון הציבור לא יצוינו פרטיו המזהים של מטופל או מתלונן.

(ו) החלטות ועדת המשמעת כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) לא יועמדו לעיון הציבור כל עוד ניתן לערער עליהן, ואם הוגש ערעור – כל עוד לא תמו ההליכים בערעור, אלא אם כן החליט בית המשפט שלערעור אחרת.

(ז) הוגשה קובלנה נגד סוכן תיירות מרפא בעקבות תלונה, יודיע התובע למתלונן על החלטת ועדת המשמעת.

(ח) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) רשאים הנקבל ותובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 44.

(א) היה לוועדת המשמעת יסוד סביר לחשד שהנקבל עבר עבירת משמעת או שמתנהלים נגדו הליכים פליליים בשל עבירה כאמור בסעיף 28(5), רשאית היא, אם ראתה שחומרת העניין או טובת הציבור מחייבות זאת, לאחר שנתנה לנקבל הזדמנות לטעון את טענותיו, להתלות זמנית את רישומו או להטיל מגבלות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו.

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע כי על החלטת הוועדה לפרסם או שלא לפרסם את פרטיו של נקבל, ניתן יהיה לערער לבית המשפט.

סעיף 47 מוצע לאפשר לוועדת המשמעת להטיל התליה או להטיל מגבלות על הנקבל עד למתן החלטה סופית בהליך המשמעתי או פסק דין סופי בהליך הפלילי המתנהל נגד הנקבל, בנסיבות המפורטות בסעיף, אלא אם כן הורתה הוועדה לקצר את תקופת ההתליה.

עוד מוצע כי יהיה ניתן להטיל על סוכן תיירות מרפא התליה כאמור או מגבלות ותנאים עוד טרם הגשת קובלנה משמעית. ואולם אם לא תוגש קובלנה כאמור בתוך 30 ימים

סעיף 46 מוצע לקבוע כי החלטות ועדת המשמעת יפורסמו ויעמדו לעיון הציבור באתר האינטרנט של משרד הבריאות או בדרכים אחרות שתורה הוועדה.

במקרים שבהם הוועדה מצאה כי הנקבל עבר עבירת משמעת, תפורסם ההחלטה עם פרטי הנקבל, אלא אם כן קבעה הוועדה אחרת מטעמים מיוחדים – שאז תתפרסם ההחלטה בלא פרטים מזהים.

במקרים שבהם קבעה הוועדה כי לא התבצעה עבירת משמעת, תעמוד ההחלטה לעיון הציבור בלא פרטים מזהים של הנקבל, אלא אם כן הורתה הוועדה אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

(ב) התליה או הטלת מגבלות כאמור בסעיף קטן (א) תעמוד בתוקפה עד למתן החלטת סופית בהליך משמעותי או פסק דין סופי בהליך פלילי כאמור באותו סעיף קטן, והכול אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת על מועד מוקדם יותר להפסקת ההתליה.

(ג) (1) ועדת המשמעת רשאית להתלות זמנית את רישומו של סוכן תיירות מרפא או להטיל מגבלות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו, כאמור בסעיף קטן (א), אף בטרם הוגשה קובלנה בשל אותה עבירה, מיוזמתה או לבקשת התובע, לאחר שנתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו; ואולם לא הוגשה קובלנה בשל העבירה כאמור בתוך 30 ימים מיום שהוטלה הרישום או הוטלה הגבלה כאמור, בטלה ההתליה או ההגבלה, לפי העניין.

(2) על אף האמור בפסקה (1), ועדת המשמעת רשאית להורות על הארכת ההתליה או ההגבלה הזמנית לתקופות נוספות, ובלבד שתקופות ההתליה וההגבלה הכוללות לא יעלו על שישה חודשים מהמועד שבו הוטלה הרישום או הוטלה ההגבלה לראשונה.

(ד) החליטה ועדת המשמעת על התליית הרישום עד לסיום ההליכים לפי הוראות סעיף זה, רשאית היא לפרסם את דבר ההתליה כפי שתורה.

(ה) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשאים הנקבל והתובע לערער כשם שמערערים על החלטת ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף 44.

48. (א) ענישה או זיכוי בהליכים פליליים אינם מונעים נקיטת הליכים על פי חוק זה נגד סוכן תיירות מרפא בשל אותו מעשה או מחדל, ונקיטת אמצעי משמעת או זיכוי על ידי ועדת המשמעת בשל אותו מעשה או מחדל אינם מונעים נקיטת הליכים פליליים. (ב) הוגש כתב אישום נגד סוכן תיירות מרפא בשל מעשה או מחדל המשמש גם עילה לדיון לפני ועדת המשמעת לפי חוק זה, רשאית ועדת המשמעת להפסיק את דיוניה עד למתן פסק דין סופי בהליך הפלילי.

דיון משמעותי
ודיון פלילי

פרק ו': סמכות המנהל למחוק או להתלות רישום במרשם ולתת הוראה למוסד רפואי

49. (א) המנהל ימחק מהמרשם את רישומו של סוכן תיירות מרפא, אם מתקיים אחד מאלה:

- (1) חדל להתקיים לגביו תנאי מהתנאים לרישום במרשם לפי סעיף 5;
- (2) ועדת המשמעת הטילה עליו אמצעי משמעת של מחיקת רישומו מהמרשם לפי סעיף 43(3).

(ב) המנהל יתלה את רישומו של סוכן תיירות מרפא, אם ועדת המשמעת הטילה עליו אמצעי משמעת של התליית רישומו במרשם לפי סעיף 43(3) – למשך תקופת ההתליה כאמור.

(ג) המנהל ייתן הוראות לעניין פרסום החלטותיו לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב).

ד ב ר י ה ס ב ר

עם זאת, מוצע לקבוע כי במקרה שבו הוגש כתב אישום נגד סוכן תיירות מרפא בשל מעשה או מחדל הנדונים בפני ועדת המשמעת, רשאית הוועדה להפסיק את דיוניה עד למתן פסק דין סופי בהליך הפלילי.

סעיף 49 מוצע לקבוע כי המנהל ימחק את רישומו במרשם של מי שחדל להתקיים בו תנאי מהתנאים לרישום במרשם לפי סעיף 5 או אם ועדת המשמעת הטילה על סוכן תיירות המרפא אמצעי משמעת של מחיקה מהמרשם. כן מוצע כי המנהל יתלה את רישומו של סוכן

ממועד ההתליה או ההגבלה – הן יתבטלו, אלא אם כן תחליט הוועדה להאריך לתקופות נוספות שלא יעלו במצטבר על שישה חודשים מיום הטלת ההתליה או המגבלה.

סעיף 48 מוצע לקבוע כי ענישה או זיכוי בהליך פלילי לא ימנעו נקיטת הליכים משמעתיים לפי החוק בשל אותו מעשה או מחדל, וכן להפך – נקיטת הליכים משמעתיים לא תמנע נקיטת הליכים פליליים בשל אותו מעשה או מחדל.

מתן הוראה למוסד רפואי 50. ראה המנהל, על פי תלונה של אדם הוראה את עצמו נפגע או על פי עובדות שהובאו לידיעתו, כי מתקיים במוסד רפואי אחד מאלה, רשאי הוא לאחר שנתן למוסד הרפואי הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו, להורות למוסד הרפואי שלא לטפל בתיירי מרפא, לתקופה קצובה, או להגביל את היקף הטיפולים כאמור או את סוגיהם:

(1) הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, המטילה עליו איסור או חובה;

(2) נהג בדרך שאינה הולמת מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא;

(3) גילה חוסר יכולת או רשלנות חמורה בטיפול בתיירי מרפא;

(4) היקף הטיפולים הרפואיים הניתנים לתיירי מרפא במוסד הרפואי פוגע במתן שירותים רפואיים נאותים למטופלים שאינם תיירי מרפא; לעניין זה יובאו בחשבון, בין השאר –

(א) סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים לתיירי מרפא במוסד הרפואי והיקפם;

(ב) ההשפעה שיש לסוגי הטיפולים הרפואיים כאמור בפסקת משנה (א) ולהיקפם על סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים למטופלים שאינם תיירי מרפא והיקפם, לרבות על פי השוואת נתוני הפעילות במוסד הרפואי בתקופות זמן שונות;

(ג) ההשפעה הצפויה כתוצאה מצמצום סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים לתיירי מרפא והיקפם על מתן שירותים רפואיים למטופלים שאינם תיירי מרפא.

פרק ז': פיקוח

מינוי מפקחים 51. (א) השר ימנה, מבין עובדי משרדו, מפקחים שיהיו נתונים להם הסמכויות לפי סעיף 52 (בפרק זה – מפקחים).

(ב) למפקח ימונה רק מי שמתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, הוא אינו ראוי לשמש מפקח;

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי פרק זה, כפי שהורה השר;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים כפי שהורה השר.

סמכויות פיקוח 52. (א) לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח –

(1) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;

ד ב ר י ה ס ב ר

תיירות מרפא שוועדת המשמעת הטילה עליו אמצעי משמעת של התליית רישומו במרשם – למשך תקופה ההתליה כאמור.

סעיף 50 מוצע להסמיך את המנהל לתת הוראה למוסד רפואי שלא לטפל בתיירי מרפא לתקופה קצובה, או להגביל את היקף הטיפולים ביחס לתיירי מרפא או סוגיהם באותו מוסד רפואי, לאחר שנתן למוסד הרפואי הזדמנות לטעון את טענותיו לפניו. זאת, אם ראה המנהל כי המוסד הרפואי הפר הוראה מההוראות החוק; נהג בדרך שאינה הולמת טיפול בתיירי מרפא; גילה חוסר יכולת

סעיף 51 מוצע לקבוע כי השר ימנה מפקחים העומדים בתנאי הכשירות המפורטים בסעיף.

סעיף 52 מוצע לקבוע כי המפקחים יהיו מוסמכים לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להזדהות ולהציג תעודה מזהה; לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור ידיעה או מסמך הדרושים להבטחת ביצועו של החוק או הקלה על

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך שיש בהם כדי להבטיח את ביצועו של חוק זה או להקל את ביצועו; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פלט, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995¹⁴;

(3) להיכנס למוסד רפואי שיש לו יסוד סביר להניח שמתבצע בו טיפול רפואי בתיירי מרפא, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו של בית משפט.

(ב) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מילוי תפקידו ובהתקיים שניים אלה:

(1) הוא עונד באופן גלוי תג המזהה אותו ואת תפקידו;

(2) יש בידו תעודה החתומה בידי השר, המעידה על תפקידו ועל סמכויותיו של מפקח, שאותה יציג על פי דרישה.

פרק ח': עונשין

53. העוסק בתיווך לעניין תיירות מרפא או המתקשר עם מוסד רפואי לשם איתור תיירי מרפא, אף שאינו רשום במרשם, בניגוד להוראות סעיף 2(א), דינו – מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין, התשל"ז-1977¹⁵ (בחוק זה – חוק העונשין), ואם הוא תאגיד – דינו כפל הקנס האמור.

54. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף 53 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)2 לחוק העונשין; בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 53 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חוקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

פרק ט': עיצום כספי

55. הפר מוסד רפואי הוראה לפי חוק זה כמפורט להלן, רשאי עובד בכיר במשרד שהמנהל הסמיכו לעניין זה (בפרק זה – הממונה), להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 50,000 שקלים חדשים:

(1) לא מסר למנהל מידע או דיווח שנתי, בניגוד להוראות לפי סעיפים 24 או 25;

ד ב ר י ה ס ב ר

עוד מוצע לקבוע כי אם נעברה עבירה בידי תאגיד או עובד מעובדיו, חוקה שנושא משרה בתאגיד הפר את חובתו, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

סעיף 55 מוצע לקבוע כי הממונה, שהוא עובד בכיר במשרד שהוסמך לצורך זה בידי המנהל, יהיה רשאי להטיל על מוסד רפואי עיצום כספי בסכום של 50,000 ש"ח, אם המוסד הרפואי ביצע אחד מאלה:

– לא מסר דיווח למנהל בניגוד להוראות לפי סעיפים 24 או 25; נתן טיפול לתיירי מרפא בשעות הפעילות הרגילות בניגוד להוראות לפי סעיף 27(1) עד (3); טיפל בתיירי מרפא בניגוד להוראות המנהל שניתנה לפי סעיף 50, או לא מסר ידיעה או מסמך למפקח בניגוד להוראות לפי סעיף 52(א)2.

יישומו, או להיכנס למוסד רפואי שיש לו יסוד סביר להניח שמתבצע בו טיפול בתיירי מרפא.

עוד מוצע לקבוע כי מפקח יעשה שימוש בסמכויותיו אלה רק בעת מילוי תפקידו ואם הוא עונד תג מזהה ומצויד בתעודה חתומה על ידי השר המעידה על תפקידו וסמכויותיו, שאותה יציג לפי דרישה.

סעיף 53 מוצע לקבוע כי עיסוק בתיווך לעניין תיירות מרפא בידי מי שאינו רשום במרשם, יהיה עבירה פלילית שדינה שנה מאסר או קנס.

סעיף 54 מוצע לקבוע כי נושא משרה בתאגיד יהיה חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף 53 בידי התאגיד או עובד מעובדיו. הפרת ההוראה תהיה עבירה פלילית שדינה קנס.

¹⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

¹⁵ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

- (2) מוסד רפואי ציבורי שנתן טיפול רפואי לתייר מרפא בשעות הפעילות הרגילות, בניגוד להוראות לפי סעיף 27(1) עד (3);
- (3) טיפל בתיירי מרפא בניגוד להוראות המנהל שניתנה לפי הוראות סעיף 50;
- (4) לא מסר למפקח ידיעה או מסמך שנדרש למסרו, במועד או באופן שנקבעו בדרישה, בניגוד להוראות סעיף 52(א)(2).

56. הודעה על כוונת חיוב (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מוסד רפואי הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 55 (בפרק זה – מפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

- (1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה;
- (2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומי;
- (3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 57;
- (4) הסמכות להוסיף על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 59, והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת לעניין הסעיף האמור.

57. זכות טיעון מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 56 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, ורשאי המנהל להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

58. החלטת הממונה ודרישת תשלום (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 57, אם להטיל על המפר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי, לפי הוראות סעיף 60.

(ב) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

- (1) להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו דרישה בכתב לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומי;
- (2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי – ימסור לו הודעה על כך בכתב.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 58 מוצע לקבוע כי לאחר ששקל את הטענות שהעלה לפניו המפר, יחליט הממונה אם להטיל עיצום כספי, ואם כן – אם להפחית את סכומו.

אם החליט הממונה להטיל עיצום כספי, ימסור למפר דרישה בכתב לתשלום שבה יציין סכום העיצום והמועד לתשלומי. אם החליט הממונה שלא להטיל עיצום כספי – ימסור הודעה על כך בכתב.

מוצע לקבוע כי בכל מקרה יפרט הממונה את נימוקי החלטתו, וכן כי מפר שלא טען את טענותיו בכתב לפני הממונה בתוך התקופה שבה היה רשאי לעשות כן – יראו את ההודעה על כוונת חיוב שנמסרה לו כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

סעיף 56 מוצע לקבוע כי טרם הטלת עיצום כספי תימסר למפר הודעה על כוונת חיוב, שבה יציין, בין השאר, כל אלה: המעשה או המחדל המהווים את ההפרה; סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומי; זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה, והסמכות להוסיף על סכום העיצום בשל הפרה חוזרת או נמשכת והמועד שממנו יראו הפרה כהפרה נמשכת.

סעיף 57 מוצע לקבוע כי מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב, יהיה רשאי לטעון את טענותיו בכתב לפני הממונה, הן לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי, והן לעניין סכום העיצום, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, והמנהל יהיה רשאי להאריך את התקופה בתקופה נוספת שלא תעלה על 30 ימים.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 57 בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה התקופה, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

59. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

הפרה נמשכת והפרה חוזרת

(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות כאמור בסעיף 55, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

60. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

סכומים מופחתים

(ב) השר בהסכמת שר המשפטים, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, ובשיעורים שיקבע.

61. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה, כאמור בסעיף 57 – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערעור על דרישת התשלום לפי סעיף 65 ועוכב תשלומו של העיצום הכספי בידי הממונה או בית המשפט, יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

סכום מעודכן של העיצום הכספי

(ב) סכום העיצום הכספי הקבוע בסעיף 55 יתעדכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ב־1 בינואר של השנה הקודמת; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים לפי סעיף קטן (ב).

62. המפר ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 58.

המועד לתשלום העיצום הכספי

ד ב ר י ה ס ב ר

התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו בכתב לפני הממונה – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב, ואם הוגש ערעור על דרישת התשלום, יהיה סכום העיצום הכספי הסכום המעודכן ביום ההחלטה בערעור.

עוד מוצע לקבוע כי סכום העיצום הכספי יתעדכן ב־1 בינואר בכל שנה בהתאם לעליית מדד המחירים לצרכן, ויעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים.

מוצע כי הממונה יפרסם הודעה על סכומי העיצום המעודכנים לאחר שינוי המדד.

סעיף 62 מוצע לקבוע כי המפר ישלם את סכום העיצום הכספי בתוך 30 ימים ממסירת דרישת התשלום.

סעיף 59 מוצע לקבוע כי בהפרה נמשכת ייווסף לסכום העיצום הכספי החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.

עוד מוצע לקבוע כי בהפרה חוזרת ייווסף לסכום העיצום הכספי סכום השווה לעיצום הכספי (הכפלת הסכום).

סעיף 60 מוצע לקבוע כי הממונה לא יהיה רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים שנקבעו בחוק המוצע, אלא אם כן נקבע אחרת מראש על ידי השר בהסכמת שר המשפטים, לגבי מקרים נסיבות ושיקולים שבהתקיימם יהיה ניתן להטיל סכום נמוך יותר, ובשיעור שיקבע השר.

סעיף 61 מוצע לקבוע כי סכום העיצום הכספי יהיה לפי הסכום המעודכן ביום מסירת דרישת

- הפרשי הצמדה וריבית 63. לא שילם המפר עיצום כספי במועד, ייוספו על העיצום הכספי, לתקופת הפיגור, הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹⁶ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.
- גבייה 64. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)¹⁷.
- ערעור 65. (א) על החלטה סופית של הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על החלטת הממונה.
- (ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.
- (ג) החליט בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר הסכום ששולם או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומם עד יום החזרתו.
- פרסום 66. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של המשרד את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:
- (1) דבר הטלת העיצום הכספי;
 - (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;
 - (3) סכום העיצום הכספי שהוטל;
 - (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעור ההפחתה;
 - (5) פרטים על אודות המפר, הנוגעים לעניין;
 - (6) שמו של המפר.

ד ב ר י ה ס ב ר

- סעיף 63 מוצע לקבוע כי אם לא ישולם סכום העיצום הכספי במועד, ייוספו עליו, לתקופת הפיגור, הפרשי ריבית והצמדה לפי חוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961, עד שישולם העיצום.
- סעיף 64 מוצע לקבוע כי עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה).
- סעיף 65 מוצע לקבוע כי על החלטה סופית של הממונה יהיה ניתן לערער לבית משפט השלום בו יושב נשיא בית משפט השלום, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למפר הודעה על החלטת הממונה.
- עוד מוצע לקבוע כי הגשת ערעור לא תעכב את ביצוע העיצום הכספי, אלא אם הורה על כך בית המשפט, או בהסכמת הממונה.
- בנוסף מוצע לקבוע כי אם החליט בית המשפט, לאחר הגשת ערעור, על החזרת סכום עיצום כספי ששולם או על הפחתתו, יוחזר כל סכום ששולם בתוספת הפרשי ריבית והצמדה מיום תשלום העיצום הכספי ועד יום החזרתו.
- סעיף 66 מוצע לקבוע כי הממונה יפרסם פרטים על עיצומים כספיים שהטיל, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כאמור בפרסום יפורטו הפרטים האלה:
- דבר הטלת העיצום הכספי; מהות ההפרה ונסיבותיה; סכום העיצום שהוטל; אם הופחת העיצום – הנסיבות שבשלהן הופחת ושיעור ההפחתה; פרטים על המפר הנוגעים לעניין ושמו של המפר. אם הוגש ערעור על ההחלטה להטיל עיצום כספי או על סכומו, מוצע כי הממונה יפרסם גם את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.
- עוד מוצע כי על אף הוראות הסעיף, הממונה לא יפרסם פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלפרסם לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 וכן מוצע להרשות לו שלא לפרסם פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק חופש המידע.
- מוצע כי פרסום לפי סעיף זה יהיה לתקופה של 4 שנים.

¹⁶ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

¹⁷ חוקי א"י, כרך ב' עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

(ב) הוגש ערעור לפי סעיף 65, יפרסם הממונה לפי סעיף קטן (א), את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998¹⁸, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

(ד) פרסום כאמור בסעיף זה יהיה לתקופה של ארבע שנים.

(ה) השר רשאי לקבוע דרכים נוספות לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.

67. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 55 עיצום כספי בשל הפרה לפי חוק זה ולפי חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

68. (א) תשלום עיצום כספי לפי פרק זה לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרה מההוראות לפי חוק זה המנויות בסעיף 55, המהווה עבירה.

(ב) שלח הממונה למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עובדות חדשות, המצדיקות זאת.

(ג) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה כאמור בסעיף קטן (א), לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתב האישום בנסיבות האמורות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיצום כספי, יוחזר לו הסכום ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.

פרק י': הוראות שונות

69. לא יידרש אדם, על אף האמור בכל הסכם, לשלם בעד תיווך לעניין תיירות מרפא, לאדם שאינו סוכן תיירות מרפא, ואם שילם – רשאי הוא לתבוע את החזרת הסכום העודף.

70. על אף האמור בכל הסכם, לבית משפט בישראל תהיה סמכות שיפוט בכל הליך משפטי בין תייר מרפא לבין סוכן תיירות מרפא או מוסד רפואי.

71. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן, אלא אם כן נאמר אחרת בחוק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 67 מוצע לקבוע כי על מעשה אחד שהוא הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויה בסעיף 55, שהוא גם הפרה של הוראה מההוראות חוק אחר, לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.

סעיף 69 מוצע לקבוע כי לא יידרש אדם, על אף האמור בכל הסכם, לשלם בעד תיווך לעניין תיירות מרפא, לאדם שאינו סוכן תיירות מרפא, ואם שילם – רשאי הוא לתבוע את החזרת הסכום העודף.

סעיף 70 מוצע להקנות לבית המשפט בישראל סמכות שיפוט בכל הליך משפטי בין תייר מרפא לסוכן תיירות מרפא או למוסד רפואי, גם אם נאמר אחרת בכל הסכם.

סעיף 71 מוצע להבהיר כי הוראות החוק באות להוסיף על הוראות כל דין ולא לגרוע מהן, אלא אם כן נאמר אחרת במפורש. לעניין זה יובהר, כי אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מההוראות חוק זכויות החולה.

סעיף 68 מוצע לקבוע כי תשלום עיצום כספי לא יגרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרה של הוראה מההוראות חוק זה המנויה בסעיף 55, שהיא גם עבירה פלילית.

עוד מוצע, כי אם הממונה שלח למפר הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה שהיא גם עבירה, לא יוגש נגדו כתב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם התגלו עובדות חדשות המצדיקות זאת.

בנוסף, מוצע לקבוע כי אם הוגש כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה, הממונה לא ינקוט הליכים להטלת עיצום כספי בשל אותה הפרה, ואם כתב האישום הוגש

¹⁸ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

72. (א) השר ממונה על ביצוע הוראות חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע לביצועו.

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) בעניינים המפורטים להלן יותקנו באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת:

- (1) תנאים נוספים לרישום במרשם לפי סעיף 5(ג);
 - (2) התמורה המרבית שתשולם לסוכן תיירות מרפא בעד תיווך לעניין תיירות מרפא;
 - (3) כללי אתיקה לסוכני תיירות מרפא;
 - (4) תנאים נוספים למתן טיפול רפואי לתיירי מרפא במוסדות רפואיים לפי סעיף 16(4);
 - (5) מידע נוסף שעל מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא למסור למנהל לפי סעיף 24(ב), וכן תדירות מסירת מידע למנהל לפי סעיף 24 ואופן מסירתו;
 - (6) מידע נוסף שעל מוסד רפואי המטפל בתיירי מרפא למסור למנהל, אחת לשנה, לפי סעיף 25(3);
 - (7) רשימת טיפולים רפואיים שהמנהל רשאי לתת למוסד רפואי ציבורי אישור לבצעם בתיירי מרפא בשעות הפעילות הרגילות, לפי סעיף 27(ב);
 - (8) הוראות לעניין תשלום למטפל במוסד רפואי ציבורי בעד טיפול רפואי בתייר מרפא במוסד הרפואי הציבורי, לפי סעיף 27(ג).
- (ג) השר באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע אגרות בעד רישום במרשם או חידוש רישום במרשם.
73. תחילתו של חוק זה תשעה חודשים מיום פרסומו.
74. בפקודת בריאות העם, בסעיף 24(ג), בהגדרה "מימון ציבורי", אחרי פסקה (2) יבוא:
- "(2א) תשלום ששילם תייר מרפא למוסד רפואי ציבורי; לעניין זה, "מוסד רפואי ציבורי", "תייר מרפא" – כהגדרתם בחוק תיירות מרפא, התשע"ז–2017."

תחילה

תיקון פקודת בריאות העם

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 74 סעיף 24 לפקודת בריאות העם, 1940, שעניינו כללים לעניין המשך טיפול רפואי פרטי לאחר טיפול רפואי במסגרת שירות מרפאה ציבורי או קהילתי, קובע תקופת צינון בין מתן שירות ציבורי על ידי מטפל לבין המשך טיפול או ייעוץ במימון שאינו מימון ציבורי.

מוצע לבצע תיקון עקיף בסעיף 24(ג) לפקודת בריאות העם, כך שגם תשלום ששילם תייר מרפא למוסד רפואי ציבורי יהיה חלק מההגדרה "מימון ציבורי" לעניין אותו סעיף.

סעיף 72 מוצע להסמיך את השר לקבוע תקנות בכל עניין הנוגע לביצוע החוק המוצע, ובכלל זה בתחומים המפורטים בסעיף. כן מוצע לקבוע שתקנות בעניינים המנויים בסעיף יותקנו באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת. עוד מוצע להסמיך את השר באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, לקבוע אגרות בעד רישום במרשם או חידוש רישום במרשם.

סעיף 73 מוצע לקבוע כי תחילתו של החוק המוצע תהיה תשעה חודשים מיום פרסומו, כדי לאפשר למשרד הבריאות ולמוסדות הרפואיים פרק זמן לשם התארגנות לקראת יישומו.